

[Morten Larsen.]

ikke set endnu — måske er 3-4 måneder for lidt til at udarbejde en sådan — men jeg beklagede ved samme lejlighed, at skydningerne skulle fortsætte, før en endelig opklaring var sket.

Nu har episoden desværre gentaget sig; denne gang drejede det sig ikke om beskydning med projektiler, men om en øvelsesbombe, der tabtes af en jetjager. Ganske vist er der fra en officers side til en lokal avis udtalt, at en sådan bombe ikke er farlig, men denne forklaring kan næppe tages alvorligt under de givne forhold.

Kendsgerningerne viser desværre, at de trufne sikkerhedsforanstaltninger ikke har været tilstrækkelige. Jeg mener ikke, at løsningen ligger i at flytte øvelsespladserne, f. eks. til Læsø, som jeg har hørt nævne det. Det ville være urigtigt over for de gæve Læsøboere, og det vil ikke løse problemet med hensyn til civilbefolkningens sikkerhed.

Uheldet ved Vejle for kort tid siden, hvor en jetjager gennempløjede 2-3 huse, understreger problemets alvor. Jeg finder det derfor både rimeligt og påkrævet, når jeg rejser følgende spørgsmål:

„Vil den højtærede forsvarsminister foranledige, at al øvelsesskydning indstilles ved Jammerbugten og andre udsatte øvelsespladser, indtil alle undersøgelser vedrørende de to skydeuheld den 30. november 1957 og den 15. marts 1958 er afsluttet, eventuelle fejltagelser klarlagt, og der er skabt sikring mod gentagelser?“

Formanden: På forsvarsministerens vegne vil den højtærede justitsminister besvare spørgsmålet.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): I anledning af det ærede medlem hr. Morten Larsens spørgsmål skal jeg på forsvarsministerens vegne svare følgende:

Uheldet den 30. november 1957 indtraf som tidligere oplyst i forbindelse med skydning under uklare vejrforhold. Piloten i

flyet, som slæbte målet, kunne ikke få landkending, og som følge heraf måtte hans maskine dirigeres ved hjælp af radar. Her ved skete en fejl, som gav mållflyet en kurs for langt inde i bugten og i skævt forhold til kystlinjen. Dette var igen årsagen til, at nogle projektiler under skydningen landede ved Thorup Strand.

Selve fejlen i forbindelse med radarkontrollen af mållflyet må efter de af flyvevåbnet foretagne undersøgelser antages at skyldes en mindre forskydning i radarstationens orientering. Undersøgelsen er imidlertid endnu ikke helt afsluttet, og før dette er sket og man har fornøden vished for, at fejlen er rettet fuldt ud, vil skydninger ved hjælp af denne metode ikke blive genoptaget, hverken over Jammerbugten eller ved Rømø.

Øvelsesskydninger i klart vejr påregnes derimod fortsat udført under anvendelse af afspæringsområdet i Jammerbugten, men da skydningerne under sådanne vejrforhold vil kunne foregå med fuld sikkerhed mod gentagelser af uheldet den 30. november 1957 og er ganske nødvendige af hensyn til piloternes duelighed som jagerflyvere, anser forsvarsministeriet det ikke for påkrævet at indstille disse skydninger.

Med hensyn til uheldet den 15. marts 1958 kan jeg oplyse, at dette er indtruffet i forbindelse med kastning af øvelsesbomber mod mål på skydeområdet på land nord for Tranum. Kastning af øvelsesbomber og skydning mod mål på jorden i dette område foregår kun i klart vejr, hvor piloterne har direkte observation til jorden og målene. Uheldet i det pågældende tilfælde indtraf under tilflyvningen til målet, idet øvelsesbomben, der ikke var sprængladt — bomberne indeholder en røgladning for at lette observationen ved træfningen mod jorden — fejlagtigt blev udløst for tidligt, således at den faldt ca. 3 km øst for selve skydeområdet.

Flyvevåbnet har truffet alle tænkelige foranstaltninger for at undgå sådanne uheld, bl. a. skal piloterne under tilflyvningen til